

32002F0584

18.7.2002

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 190/1

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 13. června 2002
o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy
 (2002/584/SVV)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 písm. a) a b) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle závěrů ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, a zejména bodu 35 těchto závěrů, by měl být mezi členskými státy zrušen formální postup vydávání osob, které se po vynesení pravomocného rozsudku vyhýbají spravedlnosti, a měly by se urychlit postupy vydávání osob, které jsou podezřelé ze spáchání trestného činu.
- (2) Program opatření k provedení zásady vzájemného uznávání soudních rozhodnutí ve věcech trestních, který je uveden v bodě 37 závěrů ze zasedání Evropské rady v Tampere a který Rada přijala dne 30. listopadu 2000 ⁽³⁾, se zabývá záležitostmi vzájemného výkonu zatýkacích rozkazů.
- (3) Všechny nebo některé členské státy jsou smluvními stranami řady úmluv v oblasti vydávání, včetně Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957 a Evropské úmluvy o potlačování terorismu ze dne 27. ledna 1977. Severské státy mají právní předpisy o vydávání ve stejném znění.
- (4) Kromě toho byly mezi členskými státy uzavřeny tyto tři úmluvy, které se zabývají zcela nebo zčásti vydáváním, a tvoří součást *acquis* Unie: Úmluva ze dne 19. června 1990

k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽⁴⁾ (pokud jde o vztahy mezi členskými státy, které jsou smluvními stranami uvedené úmluvy), Úmluva ze dne 10. března 1995 o zjednodušeném postupu vydávání mezi členskými státy Evropské unie ⁽⁵⁾ a Úmluva ze dne 27. září 1996 o vydávání mezi členskými státy Evropské unie ⁽⁶⁾.

- (5) Z cíle stanoveného pro Evropskou unii stát se prostorem svobody, bezpečnosti a práva vyplývá zrušení vydávání mezi jednotlivými členskými státy a jeho nahrazení systémem předávání mezi justičními orgány. Dále zavedení zjednodušeného systému předávání odsouzených nebo podezřelých osob za účelem trestního řízení nebo výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních umožňuje odstranit složitost a možné prodlení spojené se stávajícími postupy vydávání. Tradiční vztahy spolupráce, které až dosud převládaly mezi jednotlivými členskými státy, by měly být nahrazeny systémem volného pohybu soudních rozhodnutí ve věcech trestních, zahrnujícím jak rozhodnutí předcházející odsouzení, tak i pravomocná rozhodnutí, v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
- (6) Evropský zatýkací rozkaz stanovený v tomto rámcovém rozhodnutí je prvním konkrétním opatřením v oblasti trestního práva k provedení zásady vzájemného uznávání, na kterou Evropská rada poukázala jako na „úhelný kámen“ justiční spolupráce.
- (7) Jelikož cílů týkajících se nahrazení systému mnohostranného vydávání založeného na Evropské úmluvě o vydávání ze dne 13. prosince 1957 nelze dostatečně dosáhnout jednostranným jednáním členských států, a proto, z důvodu

⁽¹⁾ Úř. věst. C 332 E, 27.11.2001, s. 305.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 9. ledna 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 12 E, 15.1.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 78, 30.3.1995, s. 2.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 313, 13.10.1996, s. 12.

- jejich rozsahu a účinků, jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Rada přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity ve smyslu článku 2 Smlouvy o Evropské unii a článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality ve smyslu článku 5 Smlouvy o ES toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je pro jeho dosažení nezbytné.
- (8) Rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu musí podléhat dostatečné kontrole, což znamená, že justiční orgán členského státu, ve kterém byla vyžádána osoba zatčena, bude muset přijmout rozhodnutí o jejím předání.
- (9) Úloha ústředních orgánů při výkonu evropského zatýkacího rozkazu musí být omezena na praktickou a správní pomoc.
- (10) Mechanismus evropského zatýkacího rozkazu je založen na vysoké úrovni důvěry mezi členskými státy. Jeho provádění lze pozastavit pouze v případě závažného a trvajícího porušování zásad stanovených v čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii některým členským státem v případě, že toto porušování Rada zjistila podle čl. 7 odst. 1 uvedené smlouvy s důsledky stanovenými v čl. 7 odst. 2.
- (11) Ve vztazích mezi členskými státy by měl evropský zatýkací rozkaz nahradit všechny předchozí nástroje týkající se vydávání, včetně hlavy III prováděcí úmluvy k Schengenské dohodě.
- (12) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie ⁽¹⁾, zejména v kapitole IV uvedené listiny. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí nelze vykládat tak, že zakazuje odmítnout předání osoby, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz, existují-li na základě objektivních skutečností důvody domnívat se, že uvedený zatýkací rozkaz byl vydán za účelem stíhání nebo potrestání této osoby na základě jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického přesvědčení nebo sexuální orientace nebo že by postavení této osoby mohlo být pro některý z těchto důvodů zhoršeno.

Toto rámcové rozhodnutí nebrání členskému státu v tom, aby uplatňoval své ústavní zásady týkající se práva na spravedlivý proces, svobody sdružování, svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích.

- (13) Nikdo by neměl být odsunut, vyhoštěn ani vydán do státu, ve kterém existuje vážné nebezpečí, že by mohl být vystaven trestu smrti, mučení nebo jinému nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.
- (14) Jelikož všechny členské státy ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů, měly by být osobní údaje zpracované při provádění tohoto rámcového rozhodnutí chráněny v souladu se zásadami uvedené úmluvy,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA 1

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

Definice evropského zatýkacího rozkazu a povinnost jej vykonat

- Evropský zatýkací rozkaz je soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojené s odnětím osobní svobody.
- Členské státy vykonají evropský zatýkací rozkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.
- Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 2

Oblast působnosti evropského zatýkacího rozkazu

- Evropský zatýkací rozkaz lze vydat v případech jednání, které lze podle práva vystavujícího členského státu potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců, nebo byl-li již rozsudkem uložen trest nebo nařízeno ochranné opatření, v případě trestu nebo ochranného opatření v délce nejméně čtyř měsíců.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

2. Níže uvedené trestné činy, které lze ve vystavujícím členském státě potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky a které jsou vymezeny právem tohoto členského státu, jsou důvodem pro předání na základě evropského zatýkacího rozkazu podle podmínek tohoto rámcového rozhodnutí a bez ověření oboustranné trestnosti tohoto činu:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- praní výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném, pobytu,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,

- podvod,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- výroba padělků a nedovolených napodobenin,
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy spadající do příslušnosti Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

3. Rada může kdykoli po konzultaci s Evropským parlamentem na základě podmínek stanovených v čl. 39 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii jednomyslně rozhodnout o přidání dalších kategorií trestných činů na seznam uvedený v odstavci 2. Rada přezkoumá s přihlédnutím ke zprávě, kterou předloží Komise podle čl. 34 odst. 3, zda by měl být tento seznam rozšířen nebo pozměněn.

4. U jiných trestných činů než uvedených v odstavci 2 může být předání podmíněno tím, že jednání, kvůli kterému byl vydán evropský zatýkací rozkaz, představuje trestný čin podle práva vykonávajícího členského státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu.

Článek 3

Důvody pro povinné odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu

Justiční orgán členského státu, který má vykonat zatýkací rozkaz (dále jen „vykonávající justiční orgán“), odmítne vykonat evropský zatýkací rozkaz v těchto případech:

1. pokud se na trestný čin, pro který je zatýkací rozkaz vydán, vztahuje ve vykonávajícím členském státě amnestie, pokud byl tento stát příslušný ke stíhání tohoto trestného činu podle svého vlastního trestního práva;
2. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin členským státem za předpokladu, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva členského státu, ve kterém byl vynesena rozsudek, ho již nelze vykonat;

3. pokud osoba, na niž byl evropský zatýkácí rozkaz vydán, není podle práva vykonávajícího státu vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které je zatýkácí rozkaz vydán.

Článek 4

Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkácího rozkazu

Vykonávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkácího rozkazu:

1. pokud v některém z případů uvedených v čl. 2 odst. 4 nepředstavuje jednání, pro které byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, trestný čin podle práva vykonávajícího členského státu; avšak v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze odmítnout výkon evropského zatýkácího rozkazu z toho důvodu, že právo vykonávajícího členského státu neukládá tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejnou úpravu, pokud jde o daně, poplatky, cla a měny, jako právo vystavujícího státu;
2. pokud osoba, na niž se vztahuje evropský zatýkácí rozkaz, je ve vykonávajícím členském státě stíhána za stejný čin, jako je trestný čin, pro který byl evropský zatýkácí rozkaz vydán;
3. pokud justiční orgány vykonávajícího členského státu rozhodly buď nezahájit trestní stíhání kvůli trestnému činu, pro který byl evropský zatýkácí rozkaz vydán, nebo zastavit takové řízení, nebo byl-li v členském státě vynesena proti vyžádané osobě za stejné jednání pravomocný rozsudek, který zamezuje dalšímu trestnímu stíhání;
4. jsou-li trestní stíhání vyžádané osoby nebo výkon trestu podle práva vykonávajícího členského státu promlčeny a jednání spadá do pravomoci tohoto členského státu na základě jeho vlastního trestního práva;
5. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin třetím státem, za podmínky, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva státu, který vynesl rozsudek, ho již nelze vykonat;
6. byl-li evropský zatýkácí rozkaz vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody, vyžádaná osoba se zdržuje ve vykonávajícím členském státě, je jeho státním příslušníkem nebo zde má trvalé bydliště a tento stát se zaváže provést výkon trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody v souladu se svým vnitrostátním právem;

7. vztahuje-li se evropský zatýkácí rozkaz na trestné činy, které

- a) byly podle práva vykonávajícího členského státu spáchány zcela nebo zčásti na území vykonávajícího členského státu nebo na místě, které se za toto území považuje, nebo
- b) byly spáchány mimo území vystavujícího členského státu a právo vykonávajícího členského státu neumožňuje stíhání za stejné trestné činy, byly-li spáchány mimo jeho území.

Článek 5

Záruky, které musí v určitých případech poskytnout vystavující členský stát

Výkon evropského zatýkácího rozkazu vykonávajícím justičním orgánem může podle práva vykonávajícího členského státu podléhat těmto podmínkám:

1. byl-li evropský zatýkácí rozkaz vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti, a nebyla-li dotyčná osoba předvolána osobně nebo jinak informována o dnu a místu jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesnému v nepřítomnosti, může být předání podmíněno tím, že vystavující justiční orgán poskytne přiměřenou záruku, že osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkácí rozkaz, bude mít možnost požádat ve vystavujícím členském státě o obnovu řízení a být přítomna soudnímu jednání;
2. lze-li trestný čin, na jehož základě byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, potrestat doživotním trestem odnětí svobody nebo doživotním ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody, může být výkon uvedeného zatýkácího rozkazu podmíněn tím, že právní systém vystavujícího členského státu umožňuje přezkoumat uložený trestu nebo nařízené opatření na žádost nebo nejpozději po 20 letech, nebo udělit milost, o kterou může osoba požádat na základě práva nebo praxe vystavujícího členského státu, za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření;
3. je-li osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkácí rozkaz za účelem trestního stíhání, státním příslušníkem vykonávajícího členského státu nebo zde má trvalé bydliště, může být předání podmíněno tím, že osoba bude po vyslechnutí vrácena do vykonávajícího členského státu, aby zde vykonala trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody uložené ve vystavujícím členském státě.

Článek 6

Určení příslušných justičních orgánů

1. Vystavujícím justičním orgánem je justiční orgán vystavujícího členského státu, který je příslušný pro vydání evropského zatýkácího rozkazu podle práva tohoto státu.

2. Vykonávajícím justičním orgánem je justiční orgán vykonávajícího členského státu, který je příslušný k výkonu evropského zatýkacího rozkazu podle práva tohoto státu.

3. Každý členský stát informuje generální sekretariát Rady o příslušném justičním orgánu podle jeho práva.

Článek 7

Účast ústředního orgánu

1. Každý členský stát může určit jeden nebo více ústředních orgánů, dovoluje-li to jeho právní systém, které budou nápomocny příslušným justičním orgánům.

2. Členský stát může, je-li to nezbytné kvůli organizaci jeho vnitřního soudního systému, učinit jeden nebo více ústředních orgánů odpovědnými za správné doručení a převzetí evropského zatýkacího rozkazu a za další související úřední písemný styk.

Členský stát, který hodlá využít možností uvedených v tomto článku, sdělí generálnímu sekretariátu Rady informace o určeném ústředním orgánu nebo ústředních orgánech. Tyto údaje jsou závazné pro všechny orgány vystavujícího členského státu.

Článek 8

Obsah a forma evropského zatýkacího rozkazu

1. Evropský zatýkací rozkaz obsahuje v souladu s formulářem uvedeným v příloze tyto údaje:

- a) totožnost a státní příslušnost vyžádané osoby;
- b) název, adresu, číslo telefonu a faxu a e-mailovou adresu vystavujícího justičního orgánu;
- c) údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, zatýkací rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem v oblasti působnosti článků 1 a 2;
- d) povahu a právní kvalifikaci trestného činu, zejména s ohledem na článek 2;
- e) popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestném činu;
- f) uložený trest, existuje-li pravomocný rozsudek, nebo stanovené trestní sazby pro daný trestný čin podle práva vystavujícího členského státu;
- g) pokud možno, jiné následky trestného činu.

2. Evropský zatýkací rozkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího členského státu. Každý členský stát může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo kdykoli poté uvést v prohlášení, které uloží u generálního sekretariátu Rady, že přijme překlad do jednoho nebo více jiných úředních jazyků orgánů Evropských společenství.

KAPITOLA 2

POSTUP PŘEDÁVÁNÍ

Článek 9

Doručení evropského zatýkacího rozkazu

1. Je-li známo místo pobytu vyžádané osoby, může vystavující justiční orgán doručit evropský zatýkací rozkaz přímo vykonávajícímu justičnímu orgánu.

2. Vystavující justiční orgán může v každém případě rozhodnout o pořízení záznamu o vyžádané osobě v Schengenském informačním systému (SIS).

3. Tento záznam se pořizuje podle článku 95 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích. Pořízení záznamu v Schengenském informačním systému je rovnocenné evropskému zatýkacímu rozkazu, ke kterému jsou přiloženy údaje stanovené v čl. 8 odst. 1.

Po přechodnou dobu, dokud nebude SIS schopen předávat všechny údaje uvedené v článku 8, je pořízení záznamu rovnocenné evropskému zatýkacímu rozkazu až do doby, dokud vykonávající justiční orgán neobdrží v řádné a náležité formě originál.

Článek 10

Postupy pro doručování evropského zatýkacího rozkazu

1. Nezná-li vystavující justiční orgán příslušný vykonávající justiční orgán, provede potřebné pátrání, včetně pátrání prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě⁽¹⁾, za účelem získání informací z vykonávajícího členského státu.

2. Přeje-li si to vystavující justiční orgán, lze doručení provést prostřednictvím bezpečného telekomunikačního systému Evropské soudní sítě.

(1) Společná akce Rady 98/428/SVV ze dne 29. června 1998 o vytvoření Evropské soudní sítě (Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4).

3. Nelze-li použít služeb SIS, může vystavující justiční orgán požádat o doručení evropského zatýkacího rozkazu Interpol.

4. Vystavující justiční orgán může doručit evropský zatýkací rozkaz jakýmkoli bezpečným prostředkem, který umožňuje vyhotovit písemný záznam, za podmínek umožňujících vykonávajícímu členskému státu ověřit jeho pravost.

5. Veškeré obtíže týkající se doručení nebo pravosti dokumentu potřebného pro výkon evropského zatýkacího příkazu se projednají přímo mezi dotýcnými justičními orgány nebo popřípadě prostřednictvím ústředních orgánů členských států.

6. Není-li orgán, který obdrží evropský zatýkací rozkaz, orgánem příslušným k jeho provedení, postoupí jej bez dalšího příslušnému orgánu ve svém členském státě a informuje o tom vystavující justiční orgán.

Článek 11

Práva vyžádané osoby

1. Je-li vyžádaná osoba zatčena, vykonávající justiční orgán ji v souladu se svým vnitrostátním právem informuje o evropském zatýkacím rozkazu a jeho obsahu, a rovněž o tom, že může souhlasit s předáním vystavujícímu justičnímu orgánu.

2. Vyžádaná osoba, která je zatčena za účelem výkonu evropského zatýkacího rozkazu, má v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího členského státu právo na právního zástupce a tlumočníka.

Článek 12

Držení vyžádané osoby ve vazbě

Při zatčení osoby na základě evropského zatýkacího rozkazu rozhodne v souladu s právem vykonávajícího členského státu vykonávající justiční orgán o tom, zda by měla být vyžádaná osoba ponechána ve vazbě. Tuto osobu lze kdykoli předběžně propustit z vazby v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího členského státu za podmínky, že příslušný orgán daného členského státu učiní veškerá opatření nezbytná k tomu, aby tato osoba nemohla utéci.

Článek 13

Souhlas s předáním

1. Uvede-li zatčená osoba, že souhlasí s předáním, musí být tento souhlas a popřípadě výslovné zřeknutí se práva na „zásadu speciality“, uvedenou v čl. 27 odst. 2, vyjádřeny před vykonávajícím

justičním orgánem v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího členského státu.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že souhlas a popřípadě zřeknutí se podle odstavce 1 je vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že je tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má vyžádaná osoba právo na právního zástupce.

3. Souhlas a popřípadě zřeknutí se podle odstavce 1 se formálně zaznamená do protokolu postupem stanoveným vnitrostátním právem vykonávajícího členského státu.

4. Souhlas nelze v zásadě odvolat. Každý členský stát může stanovit, že souhlas a popřípadě zřeknutí se lze odvolat v souladu s pravidly použitelnými na základě jeho vnitrostátního práva. V tomto případě se při počítání lhůt uvedených v článku 17 nebere v úvahu doba mezi dnem, kdy byl souhlas vysloven, a dnem, kdy byl tento souhlas odvolán. Členský stát, který hodlá využít této možnosti, o tom uvedomí generální sekretariát Rady při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí a uvede postupy, kterými lze souhlas odvolat, a jejich případné změny.

Článek 14

Výslech vyžádané osoby

Nesouhlasí-li zatčená osoba se svým předáním podle článku 13, má právo být vyslechnuta vykonávajícím justičním orgánem v souladu s právem vykonávajícího členského státu.

Článek 15

Rozhodnutí o předání

1. Vykonávající justiční orgán rozhodne o předání osoby ve lhůtách a za podmínek stanovených v tomto rámcovém rozhodnutí.

2. Považuje-li vykonávající justiční orgán informace, které mu sdělil vystavující členský stát, za nedostatečné pro to, aby mohl rozhodnout o předání, požádá o neprodlené poskytnutí potřebných doplňujících informací, zejména s ohledem na články 3 až 5 a článek 8, a může stanovit lhůtu, ve které mají být tyto informace dodány, přičemž vezme v úvahu nutnost dodržet lhůtu stanovené v článku 17.

3. Vystavující justiční orgán může kdykoli doručit vykonávajícímu justičnímu orgánu dodatečné užitečné informace.

Článek 16

Rozhodnutí v případě vícenásobných žádostí

1. Pokud byl na tutéž osobu vydán evropský zatýkácí rozkaz dvěma nebo více členskými státy, rozhodne vykonávající justiční orgán o tom, který evropský zatýkácí rozkaz bude vykonán, přičemž zváží všechny okolnosti a zejména závažnost a místo spáchání trestných činů, dny vydání evropských zatýkácích rozkazů a zda byl zatýkácí rozkaz vydán za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody či ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody.

2. Vykonávající justiční orgán může při rozhodování podle odstavce 1 požádat o stanovisko Eurojust (1).

3. Existuje-li současně evropský zatýkácí rozkaz a žádost o vydání podaná třetí zemí, rozhodne příslušný orgán vykonávajícího členského státu, zda má přednost evropský zatýkácí rozkaz nebo žádost o vydání, přičemž zváží všechny okolnosti, zejména uvedené v odstavci 1 a v použitelné smlouvě.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny závazky členských států vyplývající ze statutu Mezinárodního trestního soudu.

Článek 17

Lhůty a postupy pro rozhodnutí o výkonu evropského zatýkácího rozkazu

1. Evropský zatýkácí rozkaz se projednává a vykonává jako neodkladná záležitost.

2. Souhlasí-li vyžádaná osoba se svým předáním, mělo by být pravomocné rozhodnutí o výkonu evropského zatýkácího rozkazu přijato do deseti dnů od vyjádření tohoto souhlasu.

3. V ostatních případech by mělo být pravomocné rozhodnutí o výkonu evropského zatýkácího rozkazu přijato do 60 dnů od zatčení vyžádané osoby.

4. Nelze-li v konkrétních případech vykonat evropský zatýkácí rozkaz ve lhůtách stanovených v odstavci 2 nebo 3, uvědomí o tom vykonávající justiční orgán neprodleně vystavující justiční orgán s uvedením důvodů prodloužení. V tomto případě lze lhůty prodloužit o dalších 30 dnů.

5. Dokud vykonávající justiční orgán nepřijme pravomocné rozhodnutí o evropském zatýkáčím rozkazu, zajistí, aby byly nadále splněny hmotné podmínky pro účinné předání osoby.

6. Každé odmítnutí výkonu evropského zatýkáčím rozkazu musí obsahovat odůvodnění.

7. Nemůže-li členský stát za výjimečných okolností dodržet lhůty stanovené v tomto článku, informuje o tom Eurojust s uvedením důvodů prodloužení. Kromě toho členský stát, který má opakovaně zkušenosti s prodloužením při výkonu evropského zatýkáčím rozkazu ze strany jiného členského státu, informuje o této skutečnosti Radu, aby se mohlo vyhodnotit provádění tohoto rámcového rozhodnutí na úrovni členských států.

Článek 18

Situace do přijetí rozhodnutí

1. Byl-li evropský zatýkácí rozkaz vydán za účelem trestního stíhání, musí vykonávající justiční orgán

a) buď souhlasit s tím, že vyžádaná osoba bude vyslechnuta podle článku 19;

b) nebo souhlasit s dočasným přemístěním vyžádané osoby.

2. Podmínky a doba trvání dočasného přemístění je stanovena vzájemnou dohodou mezi vystavujícím a vykonávajícím justičním orgánem.

3. V případě dočasného přemístění musí mít tato osoba možnost vrátit se do vykonávajícího členského státu, aby se účastnila jednání, která se jí týkají a která se konají v rámci postupu předávání.

Článek 19

Výslech osoby do přijetí rozhodnutí

1. Vyžádanou osobu vyslechne justiční orgán, kterému je nápomocna jiná osoba jmenovaná v souladu s právem členského státu dožadujícího soudu.

(1) Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1).

2. Vyžádaná osoba bude vyslechnuta v souladu s právem vykonávajícího členského státu a podmínkami stanovenými vzájemnou dohodou mezi vystavujícím a vykonávajícím justičním orgánem.

3. Příslušný vykonávající justiční orgán může svém členském státě určit jiný justiční orgán, aby se účastnil výslechu vyžádané osoby, a to za účelem zajištění řádného použití tohoto článku a stanovených podmínek.

Článek 20

Výsady a imunity

1. Požívá-li vyžádaná osoba ve vykonávajícím členském státě výsady nebo imunity, pokud jde o příslušnost nebo výkon, začínají lhůty uvedené v článku 17 běžet a počítat se dnem, kdy byl vykonávající justiční orgán uvědomen o tom, že došlo ke zbavení této výsady nebo imunity.

Vykonávající členský stát zajistí, aby byly splněny hmotné podmínky nezbytné pro účinné předání, nepožívá-li tato osoba již nadále tuto výsadu nebo imunitu.

2. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity zmocněn orgán vykonávajícího členského státu, vykonávající justiční orgán jej neprodleně požádá o výkon této pravomoci. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity zmocněn orgán jiného státu nebo mezinárodní organizace, požádá o výkon této pravomoci vystavující justiční orgán.

Článek 21

Souběžné mezinárodní závazky

Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny závazky vykonávajícího členského státu v případech, byla-li vyžádaná osoba vydána do tohoto členského státu z třetího státu a je-li tato osoba chráněna podle ustanovení ujednání, podle kterého byla vydána, týkajících se zvláštního zájmu. Vykonávající členský stát přijme veškerá nezbytná opatření, aby neprodleně získal souhlas státu, ze kterého byla vyžádaná osoba vydána, aby mohla být předána do členského státu, který vydal evropský zatýkácí rozkaz. Lhůty uvedené v článku 17 začínají běžet a počítat se dnem, ke kterému přestane platit zásada speciality. Až do rozhodnutí státu, ze kterého byla vyžádaná osoba vydána, zajistí vykonávající členský stát, aby byly nadále splněny hmotné podmínky nezbytné k účinnému předání.

Článek 22

Oznámení rozhodnutí

Vykonávající justiční orgán oznámí neprodleně vystavujícímu justičnímu orgánu rozhodnutí o způsobu vyřízení evropského zatýkácího rozkazu.

Článek 23

Lhůty pro předání osoby

1. Vyžádaná osoba je předána co nejdříve v den, který dohodnou dotyčné orgány.

2. Je předána nejpozději do deseti dnů po přijetí pravomocného rozhodnutí o výkonu evropského zatýkácího rozkazu.

3. Brání-li předání vyžádané osoby ve lhůtě stanovené v odstavci 2 okolnosti, které jsou mimo kontrolu členských států, vykonávající a vystavující justiční orgán se neprodleně vzájemně kontaktují a dohodnou nové datum předání. V tomto případě se předání uskuteční do deseti dnů od dohodnutí tohoto nového data.

4. Předání lze výjimečně dočasně odložit ze závažných humanitárních důvodů, například existují-li závažné důvody domnívat se, že by to zřejmě ohrozilo život nebo zdraví vyžádané osoby. Výkon evropského zatýkácího rozkazu se uskuteční, jakmile tyto důvody pomínou. Vykonávající justiční orgán neprodleně informuje vystavující justiční orgán a dohodne s ním nové datum předání. V tomto případě se předání uskuteční ve lhůtě do deseti dnů od nového data.

5. Nachází-li se osoba po uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 2 až 4 ještě ve vazbě, bude propuštěna.

Článek 24

Odložené nebo podmíněné předání

1. Vykonávající justiční orgán může poté, co rozhodne o výkonu evropského zatýkácího rozkazu, odložit předání vyžádané osoby, aby mohla být stíhána ve vykonávajícím členském státě, nebo byla-li již odsouzena, aby mohla na jeho území vykonat trest, který jí byl uložen za jiný trestný čin, než je uveden v evropském zatýkáčím rozkaze.

2. Místo odložení předání může vykonávající justiční orgán dočasně předat vyžádanou osobu vystavujícímu členskému státu

za podmínek stanovených vzájemnou dohodou mezi vykonávajícím a vystavujícím justičním orgánem. Tato dohoda musí být písemná a její podmínky jsou závazné pro všechny orgány vystavujícího členského státu.

Článek 25

Průvoz

1. Každý členský stát povolí průvoz vyžádané osoby přes své území za účelem jejího předání, ledaže využije možnost toto odmítnout, je-li požadován průvoz jeho státního příslušníka nebo osoby s trvalým bydlištěm na jeho území za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody, za podmínky, že bude informován o

- a) totožnosti a státní příslušnosti osoby, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz;
- b) existenci evropského zatýkacího rozkazu;
- c) povaze a právní kvalifikaci trestného činu;
- d) okolnostech spáchání trestného činu, včetně doby a místa.

Je-li osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz za účelem trestního stíhání, státním příslušníkem členského státu průvozu nebo zde má trvalé bydliště, může být průvoz podmíněn tím, že tato osoba, poté co bude vyslechnuta, bude vrácena do členského státu průvozu, aby zde vykonala trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody uložené ve vystavujícím členském státě.

2. Každý členský stát určí orgán příslušný k přijímání žádostí o průvoz, potřebných dokumentů a ostatní úřední korespondence související se žádostmi o průvoz. Členské státy sdělí určené orgány generálnímu sekretariátu Rady.

3. Žádost o průvoz a informace uvedené v odstavci 1 mohou být zaslány orgánu určenému podle odstavce 2 jakýmkoli prostředkem, který umožňuje vyhotovit písemný záznam. Členský stát průvozu sdělí své rozhodnutí stejným postupem.

4. Toto rámcové rozhodnutí se nevztahuje na leteckou přepravu bez plánovaného mezipřistání. Dojde-li však k neplánovanému přistání, poskytne vystavující členský stát orgánu určenému podle odstavce 2 veškeré informace uvedené v odstavci 1.

5. Týká-li se průvoz osoby, která má být vydána do členského státu z třetí země, použije se tento článek obdobně. V tomto případě se zejména slova „evropský zatýkací rozkaz“ nahrazují slovy „žádost o vydání“.

KAPITOLA 3

ÚČINKY PŘEDÁNÍ

Článek 26

Započtení doby vazby nebo trestu odnětí svobody ve vykonávajícím členském státě

1. Vystavující členský stát započítá dobu vazby nebo trestu odnětí svobody v souvislosti s výkonem evropského zatýkacího rozkazu do celkové doby odnětí svobody, která má být vykonána ve vystavujícím členském státě v důsledku uložení trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody.

2. Za tímto účelem poskytnou vykonávající justiční orgán nebo ústřední orgán, které jsou určeny podle článku 7, vystavujícímu justičnímu orgánu při předání všechny informace o délce trvání vazby nebo trestu odnětí svobody vyžádané osoby na základě evropského zatýkacího rozkazu.

Článek 27

Případné stíhání za jiné trestné činy

1. Každý členský stát může oznámit generálnímu sekretariátu Rady, že se ve vztazích s jinými členskými státy, které provedly stejné oznámení, předpokládá, že byl dán souhlas k tomu, aby osoba byla stíhána, odsouzena nebo držena ve vazbě za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním, neuvěde-li v konkrétním případě vykonávající justiční orgán ve svém rozhodnutí o předání něco jiného.

2. Kromě případů uvedených v odstavcích 1 a 3 nelze osobu, která byla předána, stíhat, odsoudit nebo jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním.

3. Odstavec 2 se nepoužije v těchto případech:

- a) neopustila-li vyžádaná osoba území členského státu, kterému byla předána, ve lhůtě do 45 dnů od svého konečného propuštění, i když k tomu měla příležitost, nebo vrátila-li se na území tohoto státu poté, co ho opustila;
- b) trestný čin nelze potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody;

- c) trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu;
- d) mohl-li by osobě být uložen trest nebo opatření, které nezahrnují odnětí osobní svobody, zejména peněžitý trest nebo opatření místo tohoto trestu, i když tento trest nebo opatření mohou omezit její osobní svobodu;
- e) pokud osoba souhlasí s předáním a popřípadě se současně zřekla uplatnění zásady speciality podle článku 13;
- f) pokud se osoba po svém předání výslovně zřekla nároku na zásadu speciality, pokud jde o určité trestné činy spáchané před jejím předáním. Prohlášení o zřeknutí se musí být učiněno před příslušnými justičními orgány vystavujícího členského státu a zaznamenáno do protokolu v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Prohlášení o zřeknutí se musí být vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že ho tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má tato osoba právo na právního zástupce;
- g) dá-li vykonávající justiční orgán, který osobu předal, svůj souhlas v souladu s odstavcem 4.

4. Žádost o souhlas se předá vykonávajícímu justičnímu orgánu společně s údaji uvedenými v čl. 8 odst. 1 a překladem uvedeným v čl. 8 odst. 2. Souhlas se udělí, podléhá-li trestný čin, kvůli němuž se žádá o souhlas, předání v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím. Souhlas se zamítne z důvodů uvedených v článku 3, jinak může být zamítnut jen z důvodů uvedených v článku 4. Rozhodnutí musí být přijato nejpozději do 30 dnů od obdržení žádosti.

V případech uvedených v článku 5 musí vystavující členský stát poskytnout stanovené záruky.

Článek 28

Další předání nebo vydání

1. Každý členský stát může oznámit generálnímu sekretariátu Rady, že se ve vztazích s jinými členskými státy, které provedly stejné oznámení, předpokládá, že byl dán souhlas k předání osoby jinému členskému státu, než je vykonávající členský stát, na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného kvůli trestnému činu, který byl spáchán před předáním této osoby, nevede-li v jednotlivém případě vykonávající justiční orgán ve svém rozhodnutí o předání něco jiného.

2. V každém případě může být osoba, která byla předána vystavujícímu členskému státu na základě evropského zatýkacího rozkazu, předána bez souhlasu vykonávajícího členského státu jinému členskému státu, než je tento vykonávající členský stát, na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného kvůli trestnému činu, který byl spáchán před jejím předáním, v těchto případech:

- a) neopustila-li vyžádaná osoba území členského státu, kterému byla předána, ve lhůtě do 45 dnů od svého konečného propuštění, i když k tomu měla příležitost nebo vrátila-li se na území tohoto státu poté, co ho opustila;
- b) souhlasí-li vyžádaná osoba s předáním do jiného členského státu, než je vykonávající členský stát, na základě evropského zatýkacího rozkazu. Souhlas musí být vydán před příslušnými justičními orgány vystavujícího členského státu a zaznamenán do protokolu v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Prohlášení o souhlasu musí být vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že ho tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má vyžádaná osoba právo na právního zástupce;
- c) nepodléhá-li vyžádaná osoba zásadě speciality v souladu s čl. 27 odst. 3 písm. a), e), f) a g).

3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného členského státu podle těchto pravidel:

- a) žádost o souhlas se podá podle článku 9 společně s údaji uvedenými v čl. 8 odst. 1 a překladem uvedeným v čl. 8 odst. 2;
- b) souhlas je vydán, podléhá-li trestný čin, kvůli němuž se žádá o souhlas, předání v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím;
- c) rozhodnutí musí být přijato nejpozději do 30 dnů od obdržení žádosti;
- d) souhlas se zamítne z důvodů uvedených v článku 3, jinak může být zamítnut jen z důvodů uvedených v článku 4.

V případech uvedených v článku 5 musí vystavující členský stát poskytnout stanovené záruky.

4. Bez ohledu na odstavec 1 nesmí být osoba, která byla předána na základě evropského zatýkacího rozkazu, vydána do třetí země bez souhlasu příslušného orgánu členského státu, který tuto osobu předal. Tento souhlas se udělí v souladu se smlouvami, kterými je členský stát vázán, jakož i s jeho vnitrostátním právem.

Článek 29

Předání předmětů

1. Na žádost vystavujícího justičního orgánu nebo z jeho podnětu zabaví a předá vykonávající justiční orgán v souladu se svým vnitrostátním právem předměty, které

- a) mohou sloužit jako důkaz nebo
- b) které vyžádaná osoba získala z trestného činu.

2. Předměty uvedené v prvním odstavci musí být předány i tehdy, nelze-li evropský zatýkácí rozkaz provést kvůli úmrtí nebo útěku vyžádané osoby.

3. Podléhají-li předměty uvedené v odstavci 1 zabránění nebo propadnutí na území vykonávajícího členského státu a jsou-li potřebné pro probíhající trestní řízení, může si je tento stát dočasně ponechat nebo je předat vystavujícímu členskému státu pod podmínkou, že budou vráceny.

4. Případná práva vykonávajícího členského státu nebo třetích osob na předměty uvedené v odstavci 1 jsou zachována. Existují-li tato práva, vrátí vystavující členský stát předměty bezúplatně vykonávajícímu členskému státu neprodleně po skončení trestního řízení.

Článek 30

Náklady

1. Náklady vzniklé na území vykonávajícího členského státu v souvislosti s výkonem evropského zatýkácího rozkazu hradí tento členský stát.

2. Všechny ostatní náklady hradí vystavující členský stát.

KAPITOLA 4

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Vztah k jiným právním nástrojům

1. Toto rámcové rozhodnutí nahrazuje od 1. ledna 2004 odpovídající ustanovení níže uvedených smluv použitelných v oblasti vydávání ve vztazích mezi členskými státy, aniž je dotčeno jejich uplatňování ve vztazích mezi členskými státy a třetími zeměmi:

- a) Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. prosince 1957, její dodatkový protokol ze dne 15. října 1975, druhý dodatkový protokol ze dne 17. března 1978 a Evropská úmluva o

potlačování terorismu ze dne 27. ledna 1977, pokud jde o vydávání;

- b) Dohoda mezi dvanácti členskými státy Evropských společenství ze dne 26. května 1989 o zjednodušení a modernizaci způsobů doručování žádostí o vydání;
- c) Úmluva ze dne 10. března 1995 o zjednodušeném postupu vydávání mezi členskými státy Evropské unie;
- d) Úmluva ze dne 27. září 1996 o vydávání mezi členskými státy Evropské unie;
- e) hlava III kapitola 4 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích.

2. Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné v době přijetí tohoto rámcového rozhodnutí, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit cíle tohoto rámcového rozhodnutí a pokud pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy předávání osob, na které se vztahuje evropský zatýkácí rozkaz.

Členské státy mohou po vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí a pokud pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy předávání osob, na které se vztahuje evropský zatýkácí rozkaz zejména tím, že stanovují kratší lhůty než lhůty uvedené v článku 17, rozšiřují seznam trestných činů uvedený v čl. 2 odst. 2, dále omezují důvody odmítnutí stanovené v člancích 3 a 4 nebo snižují hranici trestní sazby stanovenou v čl. 2 odst. 1 nebo 2.

Dohodami a ujednáními uvedenými v druhém pododstavci nesmějí být v žádném případě dotčeny vztahy mezi členskými státy, které nejsou smluvními stranami těchto dohod nebo ujednání.

Členské státy oznámí Radě a Komisi do tří měsíců od vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost stávající dohody a ujednání uvedené v prvním pododstavci, které si přejí nadále uplatňovat.

Členské státy rovněž oznámí Radě a Komisi veškeré nové dohody a ujednání uvedené v druhém pododstavci do tří měsíců od jejich podpisu.

3. Uplatňují-li se smlouvy uvedené v odstavci 1 na území členských států nebo na území, za jejichž zahraniční vztahy je zodpovědný některý členský stát, které však nejsou v územní působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, vztahy mezi těmito územími a ostatními členskými státy se nadále řídí uvedenými nástroji.

Článek 32

Přechodná ustanovení

1. Žádosti o vydání obdržené před 1. lednem 2004 se nadále řídí stávajícími nástroji týkajícími se vydávání. Žádosti obdržené po tomto dni se řídí pravidly, která přijmou členské státy k provedení tohoto rámcového rozhodnutí. Členský stát však může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí Radou učinit prohlášení, že jako vykonávající členský stát bude nadále vyřizovat žádosti v souvislosti s jednáním spáchaným přede dnem, který stanoví, v souladu s režimem vydávání platným před 1. lednem 2004. Dotyčným dnem může být nejpozději 7. srpen 2002. Uvedené prohlášení bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společností*. Prohlášení lze kdykoli odvolat.

Článek 33

Ustanovení týkající se Rakouska a Gibraltarů

1. Dokud Rakousko nezmění čl. 12 odst. 1 zákona o vydávání a právní pomoci (Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz), nejpozději však do 31. prosince 2008, může dovolit svým vykonávajícím justičním orgánům, aby odmítly výkon evropského zatýkacího rozkazu, je-li vyžádaná osoba rakouským státním občanem a není-li jednání, kvůli němuž byl evropský zatýkací rozkaz vydán, trestné podle rakouského práva.

2. Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

Článek 34

Provedení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím nejpozději do 31. prosince 2003.

2. Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Přitom mohou jednotlivé členské státy uvést, že budou neprodleně uplatňovat toto rámcové rozhodnutí ve svých vztazích s těmi členskými státy, které provedou stejné oznámení.

Generální sekretariát Rady sdělí členským státům a Komisi informace, které obdrží podle čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 13 odst. 4 a čl. 25 odst. 2. Rovněž tyto informace zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společností*.

3. Na základě informací sdělených generálním sekretariátem Rady předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě nejpozději do 31. prosince 2004 zprávu o uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí společně s případnými legislativními návrhy.

4. V druhé polovině roku 2003 posoudí Rada zejména praktické uplatňování ustanovení rámcového rozhodnutí jednotlivými členskými státy a fungování Schengenského informačního systému.

Článek 35

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společností*.

V Lucemburku dne 13. června 2002.

Za Radu

předseda

M. RAJOY BREY

PŘÍLOHA

EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ ⁽¹⁾

Tento zatýkací rozkaz byl vydán příslušným justičním orgánem. Žádám, aby níže uvedená osoba byla zatčena a předána za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody.

⁽¹⁾ Tento zatýkací rozkaz musí být vyhotoven v jednom z úředních jazyků vykonávajícího členského státu, je-li tento stát znám, nebo v jiném jazyce, který je pro tento stát přijatelný, nebo být přeložen do těchto jazyků.

- (a) Údaje o totožnosti vyžádané osoby:
- Příjmení:
- Jméno:
- Případné rodné příjmení:
- Případné přezdívky:
- Pohlaví:
- Státní příslušnost:
- Datum narození:
- Místo narození:
- Bydliště nebo známá adresa:
- Jazyk nebo jazyky, kterým vyžádaná osoba rozumí (pokud jsou známy):
-
- Zvláštní znamení/popis vyžádané osoby:
-

Fotografie a otisky prstů vyžádané osoby, jsou-li k dispozici a lze-li je doručit, nebo údaje o osobě, která má být kontaktována za účelem získání těchto informací nebo profilu DNA (jsou-li tyto důkazy k dispozici, ale nebyly přiloženy).

- (b) Rozhodnutí, na němž je zatýkácí rozkaz založen:
1. Zatýkácí rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem:
- Druh:
2. Vykonatelný rozsudek:
-
- Číslo jednací:

(c) Údaje o délce trestu:

1. Horní hranice sazby trestu odnětí svobody nebo maximální doba ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody, které lze uložit za trestný čin (trestné činy):

.....
.....

2. Délka uloženého trestu odnětí svobody nebo nařízeného ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody:

.....

Zbývající trest:

.....

.....

(d) Rozhodnutí vynesené v nepřítomnosti:

- dotyčná osoba byla osobně předvolána nebo jinak vyrozuměna o dni a místě konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesnému v nepřítomnosti,

nebo

- dotyčná osoba nebyla osobně předvolána ani jinak vyrozuměna o dni a místě konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesnému v nepřítomnosti, ale po předání má tyto právní záruky (tyto záruky lze poskytnout předem)

Bližší údaje o právních zárukách

.....

.....

.....

(e) Trestné činy:

Tento zatýkací rozkaz se vztahuje na celkem: trestných činů.

Popis okolností, za kterých byly trestný čin nebo trestné činy spáchány, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestných činech:

.....

.....

.....

Povaha a právní kvalifikace trestného činu a použitelná ustanovení právních předpisů:

.....

.....

.....

.....

.....

I. Zaškrtněte popřípadě jeden nebo více z těchto trestných činů, které lze ve vystavujícím členském státě potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím svobody s horní hranicí sazby nejméně tři roky a které jsou vymezeny právem vystavujícího členského státu:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- praní výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném pobytu,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a brání rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvod,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- výroba padělků a nedovolených napodobenin,
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- zhářství,
- trestné činy spadající do příslušnosti Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

II. Úplný popis trestného činu nebo trestných činů neuvedených v oddíle I:

.....

.....

(f) Ostatní okolnosti související s případem (nepovinné údaje):

(Poznámka: Toto se může týkat poznámek o exterritorialitě, přerušení lhůt a jiných následcích trestného činu)

.....

(g) Zatýkáací rozkaz se vztahuje i na zabavení a předání předmětů sloužících popřípadě jako důkaz:

Tento zatýkáací rozkaz se vztahuje rovněž na zabavení a předání předmětů, které vyžádaná osoba získala z trestného činu:

Popis předmětu (a místo, kde se nachází) (jsou-li známy):

.....

(h) Trestný čin nebo trestné činy, na základě kterých byl tento zatýkáací rozkaz vydán, lze potrestat doživotním trestem odnětí svobody nebo doživotním ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody, nebo které vedly k takovému trestu nebo opatření:

— právní systém vystavujícího členského státu umožňuje přezkoumat uložený trest nebo nařízené opatření na žádost nebo nejméně po 20 letech za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření,

nebo

— právní systém vystavujícího členského státu umožňuje požádat o udělení milosti, o kterou může osoba požádat na základě práva nebo praxe vystavujícího členského státu za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření.

(i) Justiční orgán, který vydal zatýkáací rozkaz:

Úřední název:

Jméno jeho zástupce⁽¹⁾:

Postavení (hodnost/stupeň):

Číslo jednacích spisů:

Adresa:

Tel. č. (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...):

Faxové číslo: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

Údaje o kontaktní osobě pro potřebná praktická opatření pro předání:

.....

⁽¹⁾ V jednotlivých jazykových zněních bude vložen odkaz na „nositel“ soudní pravomoci.

Je-li za doručení a správné přijetí evropských zatýkacích rozkazů zodpovědný ústřední orgán:

Název ústředního orgánu:

.....

Popřípadě kontaktní osoba (hodnost/stupeň a jméno):

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

.....

Faxové číslo: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

.....

E-mail:

.....

Podpis vystavujícího justičního orgánu nebo jeho zástupce:

.....

Jméno:

.....

Postavení (hodnost/stupeň):

.....

Datum:

.....

(Popřípadě) úřední razítko